

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 25 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Górny

Ławnicy: B. T., L. B.

Protokolant: Justyna Niemczyk-Szytar

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lutego 2013 r. we W.

sprawy z powództwa H. Ł.

przeciwko Zespołowi Szkół Ogólnokształcących w W.

o przywrócenie do pracy

I. zasądza na rzecz powódki od strony pozwanej tytułem odszkodowania kwotę 12 012,24 (dwanaście tysięcy dwanaście 24/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 9 lipca 2012 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa SR dla Wrocławia- Śródmieścia) kwotę 742,26 zł tytułem opłaty stosunkowej od pozwu, od uiszczenia, której powódka była zwolniona z mocy ustawy oraz z tytułu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w toku postępowania;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 60 złotych z tytułu poniesionych kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego;

V. Wyrokowi w pkt. I w zakresie kwoty 4004,08 złotych nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

UZASADNIENIE

Powódka H. Ł. pozwem wniesionym do Sądu w dniu 24.05.2012 r. /stempel pocztowy k.13/, skierowanym przeciwko stronie pozwanej Zespołowi Szkół Ogólnokształcących w W., domagała się przywrócenia jej do pracy na poprzednich warunkach i zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy, a także zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pracowała u strony pozwanej na stanowisku nauczycielskim na podstawie mianowania. Strona pozwana wypowiedziała jej w dniu 17.05.2012 r. stosunek pracy z powodu zmian organizacyjnych powodujących konieczność zmniejszenia zatrudnienia. Faktu zmian organizacyjnych powódka nie kwestionowała, jednak podniosła, że wybranie jej do zwolnienia był dowolne, a strona pozwana nie zastosowała w tym zakresie żadnego obiektywnego kryterium wyboru nauczyciela dyplomowanego do zwolnienia z pracy.

Podniosła nadto, że strona pozwana zaniechała obowiązkowej konsultacji związkowej.

Strona pozwana Zespół Szkół Ogólnokształcących w W. w odpowiedzi na pozew /k.18/ wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wyraziła, iż nie zgadza się z twierdzeniami powódki co do podnoszonej przez nią okoliczności, że wybór jej osoby do wypowiedzenia stosunku pracy został dokonany w sposób dowolny, bez zastosowania jakiegokolwiek obiektywnego kryterium zwolnienia.

Powódka prowadziła w pozwanym zespole szkół zajęcia z dwóch przedmiotów – języka polskiego oraz języka rosyjskiego. Tymczasem oprócz powódki strona pozwana zatrudniała czterech nauczycieli języka polskiego o wyższym stażu pedagogicznym niż powódka, do tego przez cały okres zatrudnienia u strony pozwanej nauczających, w przeciwieństwie do powódki, w pełnym wymiarze czasu pracy. Pozostali poloniści są również absolwentami filologii polskiej na Uniwersytecie (...), powódka zaś ukończyła w tym zakresie jedynie studia podyplomowe języka polskiego na Uniwersytecie (...). Języka rosyjskiego naucza u strony pozwanej, oprócz powódki, jeszcze drugi nauczyciel, który pozostaje zatrudniony w pozwanej szkole dłużej i naucza w większym od powódki wymiarze czasu pracy.

Wskazała nadto, że powódka wykazywała brak zainteresowania uczniami i ich problemami, nie wspierała ich jako wychowawca, nie motywowała do nauki, co skutkowało utratą zaufania dzieci do powódki jako nauczyciela.

Zarzuciła, iż chybionym jest argument powódki, że nie dopełniła obowiązku konsultacji związkowych, bowiem przeciwnie - spełniła zadość temu obowiązkowi, a otrzymane przez nią odpowiedzi wskazują w jej ocenie na to, że związki zawodowe nie sprzeciwiały się samym zwolnieniom, zalecając zachowanie wszelkich uregulowanych prawem uwarunkowań.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka jest absolwentem Uniwersytetu im. A. M. w P., magistrem filologii rosyjskiej z przygotowaniem pedagogicznym, a także absolwentem studiów podyplomowych na Uniwersytecie (...)w zakresie filologii polskiej.

Dowód: - dyplom (...) ukończenia studiów z dnia 19.07.1990 r. /akta osobowe powódki/;

- świadectwo (...) ukończenia studiów podyplomowych z dnia 30.07.1996 r. /akta osobowe powódki/.

Powódka wykonywała pracę nauczyciela, do czasu rozwiązania z nią umowy o pracę przez stronę pozwaną, nieprzerwanie od dnia 01.09.1981 r., w którym to dniu zawarła z Urzędem Miasta i Gminy w W. umowę o pracę, początkowo na czas określony do dnia 31.08.1982 r., w której rodzaj wykonywanej pracy był określony nazwą stanowiska nauczyciel w Szkole Podstawowej w W., w pełnym wymiarze czasu pracy, a następnie w innych placówkach oświatowych, na podstawie kolejnych umów o pracę i przeniesień.

Dowód: - umowa o pracę z dnia 03.09.1981 r. /akta osobowe powódki/;

- świadectwo pracy powódki z dnia 14.09.2012 r. /akta pracy powódki/.

Aktem nadania stopnia awansu zawodowego nauczyciela z dnia 04.10.2000 r. nadano powódce stopień nauczyciela mianowanego.

W dniu 09.05.2002 r. powódka została przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu, za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania, odznaczona medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Dowód: - akt nadania stopnia awansu zawodowego nauczyciela z dnia 04.10.2000 r. /akta osobowe powódki/;

- legitymacja odznaczenia nr (...)k.6/.

Z dniem 30.03.2007 r. powódka została przeniesiona z Zespołu Szkół Zawodowych w W. do strony pozwanej.

W dniu 30.03.2007 r. strona pozwana zawarła z powódką umowę o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku nauczyciela mianowanego, w wymiarze czasu pracy 3/18, z miejscem wykonywania pracy w siedzibie strony pozwanej.

Aktem z dnia 30.03.2007 r. zarząd powiatu (...) powierzył powódce stanowisko dyrektora pozwanego zespołu szkół na okres od dnia 01.04.2007 r. do 31.08.2011 r., w pełnym wymiarze czasu pracy.

Aktem nadania stopnia awansu zawodowego nauczyciela z dnia 31.08.2010 r. nadano powódce stopień nauczyciela dyplomowanego.

W wyniku przeprowadzonej oceny pracy powódki w dniu 26.05.2009 r. otrzymała ona ocenę wyróżniającą.

Dowód: - pismo dyrektora Zespołu Szkół Zawodowych w W. z dnia 29.03.2007 r. /akta osobowe powódki/;

- umowa o pracę z dnia 30.03.2007 r. /akta osobowe powódki/;

- akt powierzenia z dnia 30.03.2007 r. /akta osobowe powódki/;

- akt nadania stopnia awansu zawodowego nauczyciela z dnia 31.08.2010 r. /akta osobowe powódki/;

- karta oceny pracy powódki z dnia 26.05.2009 r. /akta pracy powódki/;

- świadectwo pracy powódki z dnia 14.09.2012 r. /akta pracy powódki/.

W roku szkolnym 2011/2012 u strony pozwanej było, oprócz powódki, zatrudnionych 4 nauczycielek prowadzących zajęcia z języka polskiego: K. C., M. J., J. N. i T. R.. Wszystkie 4 polonistki legitymują się wykształceniem wyższym, są magistrami filologii polskiej, absolwentkami (...). 3 z nich są zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy, zaś jedna w wymiarze 16/18.

Staż pracy pedagogicznej T. R. wynosi ponad 40 lat.

Na posiedzeniu zarządu Powiatu (...) z dnia 05.09.2012 r. zarząd powiatu rozpatrzył pozytywnie wniosek dyrektor strony pozwanej na zatrudnienie nauczyciela emeryta T. R. w pozwanej szkole.

Strona pozwana w przedmiotowym roku szkolnym zatrudniała także nauczyciela B. S., legitymującą się wykształceniem wyższym – magistra filologii rosyjskiej, absolwentkę (...). B. S. dawniej prowadziła zajęcia z języka rosyjskiego, a następnie z podstaw przedsiębiorczości.

B. S. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie działalności rachunkowo-księgowej i doradztwa podatkowego.

Dowód: - częściowo wykaz zatrudnienia nauczycieli języka polskiego i języka rosyjskiego u strony pozwanej w roku szkolnym 2011/2012 /k.33/;

- protokół nr (...) z posiedzenia zarządu powiatu (...) z dnia 05.09.2012 r. /k.109-114/;

- wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (www.firma.gov.pl) /57/;

- przesłuchanie powódki /k.123-125/.

W dniu 08.03.2012 r. odbyło się w pozwanej szkole zebranie rodziców w sprawie „narastającego konfliktu między klasą, a wychowawczynią i polonistką – panią H. Ł. (powódką)”. Rodzice zwrócili się do dyrektor pozwanej szkoły B. K. o „zmianę wychowawcy i polonisty”.

Nie można ustalić dokładnej liczby rodziców biorących udział w spotkaniu, ponieważ po spotkaniu zbierano podpisy także od osób, które nie brały udziału w przedmiotowym spotkaniu.

Dowód: - protokół z dnia 08.03.2012 r. /k.32/;

- zeznania świadka B. C. /k.73v.-74/.

Pismami z dnia 26.04.2012 r. strona pozwana zawiadomiła działające u niej zakładowe organizacje związkowe o zamiarze wypowiedzenia powódce stosunku pracy, wskazując jako przyczynę zmiany organizacyjnej i zmiany w planie nauczania powodujące zmniejszenie liczby oddziałów i godzin.

Dowód: - pisma strony pozwanej z dnia 26.04.2012 r. /k.30-31/;

- pismo zarządu oddziału W. Związku (...) z dnia 1.05.2012 r. /k.29/;

- pismo (...), (...) i (...) Powiatu (...) z dnia 30.04.2012 r. /k.28/;

- pismo strony pozwanej z dnia 18.05.2012 r. /k.27/.

W dniu 17.05.2012 r. strona pozwana złożyła powódce pisemne oświadczenie o rozwiązaniu z nią stosunku pracy z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynie w dniu 31.08.2012 r.

W przedmiotowym oświadczeniu wskazała, iż powyższe rozwiązanie stosunku pracy pozostaje w związku ze zmniejszeniem liczby oddziałów w szkole (z obecnych 15 do planowanych 12 w przyszłym roku szkolnym) generującym zmiany organizacyjne, uniemożliwiające dalsze zatrudnianie powódki w pełnym wymiarze zajęć.

Powódce nie wytłumaczono w rozmowie w sposób bardziej szczegółowy przyczyny wypowiedzenia jej stosunku pracy.

Dowód: - pismo strony pozwanej z dnia 16.05.2012 r. /akta osobowe powódki/;

- przesłuchanie powódki /k.123-125/.

Średnie miesięczne wynagrodzenie brutto powódki wynosiło 4 004,08 zł.

Dowód: - zaświadczenie o zarobkach /k.25/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje co do zasady na uwzględnienie, poza żądaniem powódki przywrócenia do pracy.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt osobowych powódki, albowiem żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. D. /k.73v./, gdyż nie ujawniły się żadne okoliczności, które negowałyby wiarygodność jej zeznań. Należy jednakże nadmienić, iż relacja tego świadka nie miała ostatecznie istotnego wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Świadek przedstawiła relacje panujące pomiędzy dyrektorem B. K. a powódką i w oparciu o zeznania K. D. można jedynie ustalić, iż istniał pogłębiony konflikt pomiędzy B. K. a H. Ł..

Sąd nie oparł się na zeznaniach B. C., w zakresie w jakim zeznania tego świadka były sprzeczne z zeznaniami A. C., A. D. i J. D.. B. C. zeznała, iż miała rzekomo rozmawiać z nieustalonym rodzicem jednego z dzieci uczęszczającego do klasy, której nauczyla powódka. Twierdziła jednakże, iż nie pamięta nawet imienia tej osoby, mimo iż miała się z nią spotkać u znajomej, której danych świadek również nie chciała podać. Tego rodzaju sposób składania zeznań

świadczy o tendencyjności świadka i podawaniu faktów w sposób wybiórczy. W efekcie zeznania B. C. można uznać za wiarygodne tylko w takim zakresie w jakim korespondują z relacją K. D..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. C., A. D. i J. D.. Świadkowie wskazali przebieg spotkania rodziców dzieci klasy I B oraz wychowanków z dyrektorem B. K.. W ocenie Sądu w sprawie nie występują jakiegokolwiek okoliczności, które dawałyby podstawę do podważenia zeznań tych osób. Trzeba jednakże nadmienić, iż kwestia umiejętności powódki w prowadzeniu procesu edukacyjnego i wychowawczego w klasie I B nie została wskazana przez stronę pozwaną jako przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę. W tej sytuacji należy uznać, iż ewentualne problemy wychowawcze występujące w tej klasie i ich sposób rozwiązywania przez powódkę nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd dał wiarę przesłuchanej powódce /k.123-125/, albowiem jej wypowiedź była jasna, logiczna, rzeczowa i tworzyła z pozostałym materiałem dowodowym spójną całość. Powódka przedstawiła okoliczności świadczące o konflikcie istniejącym pomiędzy nią a dyrektorką B. K., wynikającym z niechęci B. K. w stosunku do powódki. Z relacji powódki wynika także, że nie zostały jej podane w formie ustnej szczegółowe przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę.

Sąd w znacznej części dał wiarę przesłuchanej w charakterze strony pozwanej B. K. /k.125-126/, w szczególności w zakresie w jakim opisywała stan kadrowy prowadzonego zespołu szkół oraz podejmowane działania polegające na redukcji zatrudnienia. Sąd uznał jednakże, iż relacja B. K. jest niewiarygodna w części w jakiej twierdziła ona, że poinformowała powódkę o wszystkich kryteriach doboru pracownika do zwolnienia, które stanowiły przyczynę wytypowania powódki do zwolnienia. Wersja nie koresponduje z treścią wypowiedzenia umowy o pracę. Dodatkowo nie ulega wątpliwości, iż B. K. żywiła niechęć do H. Ł. i z tego powodu należy w sposób ostrożny podejść do jej zeznań. W tej części zeznania B. K. pozostały gołosłowne, a jest przy tym wysoce prawdopodobne, że gdyby faktycznie w chwili wypowiedzenia umowy o pracę B. K. analizowała szczegółowo kryteria doboru pracownika do rozwiązania stosunku pracy (co uczyniono w zasadzie dopiero w odpowiedzi na pozew), to zawarłaby wyniki tej analizy w pisemnym wypowiedzeniu z dnia 16 maja 2012 r.

Powódka poszukiwała w niniejszym procesie ochrony prawnej na podstawie przepisu art. 45 § 1 KP w zw. z art. 91c KN i w zw. z art. 20 ust. 1 pkt 2 zd. 1 KN.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 2 zd. 1 ustawy z dnia 26.01.1982 r. Karta Nauczyciela (Dz.U.2006.97.674 ze zm.) dyrektor szkoły w razie częściowej likwidacji szkoły albo w razie zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmian planu nauczania uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć rozwiązuje z nim stosunek pracy lub, na wniosek nauczyciela, przenosi go w stan nieczynny.

Zgodnie z treścią art. 91c ust. 1 KN, w zakresie spraw wynikających ze stosunku pracy, nieuregulowanych przepisami KN, mają zastosowanie przepisy Kodeksu pracy.

Właściwym przepisem Kodeksu pracy, ze względu na charakter roszczeń powódki, jest art. 45 § 1 KP, zgodnie z którym, w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądań pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

W ocenie Sądu podana przez stronę pozwaną w wypowiedzeniu powódce stosunku pracy przyczyna jest lakoniczna i polega wyłącznie na przepisaniu treści przepisu. Powódce nie przedstawiono nawet ustnie, czemu to ją wybrano do zwolnienia spośród innych nauczycieli języka polskiego lub języka rosyjskiego. Ciężko zatem stwierdzić, aby wskazana powódce przyczyna była konkretna, a tym bardziej aby była zrozumiała dla powodowego pracownika. Pozwany pracodawca działał zatem niezgodnie z przepisem art. 30 § 4 KP, zgodnie z którym w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nie określony powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie umowy (odpowiednio – stosunku pracy na podstawie mianowania), a więc naruszył przepis o wypowiedzaniu umów o pracę (stosunku pracy) za wypowiedzeniem. W przedmiotowym oświadczeniu nie podano w

zupełności zastosowanych przez stronę pozwaną kryteriów wyboru powódki do zwolnienia. Co więcej zdaniem Sądu, w chwili złożenia wypowiedzenia kryteria te nie były faktycznie rozważane przez B. K. i zostały dopiero przeanalizowane po złożeniu przez powódkę odwołania od wypowiedzenia. Gdyby było inaczej, to podana w wypowiedzeniu przyczyna nie sprowadzałaby się tylko do zacytowania przepisu art. 20 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, bez jakiegokolwiek podania dlaczego w sytuacji powódki przesłanki formułowane tą normą prawną miałyby zostać wypełnione. Gdyby zaaprobować taką treść wypowiedzenia i uznać, że wypełnia ona wymóg z art. 30 §4 kp, to wówczas każde wypowiedzenie stosunku pracy łączącego pracodawcę z nauczycielem mianowanym mogłoby ograniczać się do powielenia treści przepisu. Tak podana przyczyna w zasadzie nie mówi zwalnianemu pracownikowi, gdyż polega tylko na podaniu podstawy prawnej, bez uzasadnienia dlaczego to właśnie ten nauczyciel został wybrany w ramach redukcji zatrudnienia.

Sąd w pełni przy tym podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy, iż pracodawca, który przy dokonywaniu redukcji zatrudnienia z przyczyn organizacyjnych stosuje określone zasady doboru pracowników do zwolnienia z pracy, powinien w odniesieniu do wskazanej przyczyny wypowiedzenia nawiązać do zastosowanego kryterium doboru pracownika do zwolnienia z pracy, a także wskazać, że ten wybór jest wywołany i usprawiedliwiony (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 grudnia 2008 r., I PK 86/08, LEX nr 497682).

Kryteria doboru powódki zostały podane dopiero w odpowiedzi na pozew, co nie konwaliduje braków formalnych oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy i nie sanuje naruszenia przepisu prawa pracy – art. 30 §4 kp. Kryteria te zostały zaprezentowane w przekonujący sposób i „na pierwszy rzut oka” może się wydawać, że gdyby zostały one podane w wypowiedzeniu umowy o pracę, to wówczas powództwo zostałoby oddalone w całości. Nie można jednakże stracić z pola widzenia tego, że pomiędzy dyrektorem B. K. a powódką istniał konflikt i w efekcie twierdzenia dyrektora strony pozwanej co do argumentów przemawiających za wyborem powódki do zwolnienia mogą być tendencyjne. Dostrzegalny jest fakt, że nawet w odpowiedzi na pozew pomijane są odznaczenia powódki jakie uzyskiwała w związku ze świadczoną przez siebie pracą oraz brak jest informacji o wynikach egzaminów maturalnych przygotowywanych przez nią uczniów. Nie zmienia to jednakże faktu, że nawet gdyby uznać, iż kryteria zaprezentowane w odpowiedzi na pozew miałyby uzasadniać wybór H. Ł. spośród pozostałych nauczycieli, to i tak zaprezentowanie tych kryteriów nastąpiło zbyt późno, a wypowiedzenie umowy o pracę w zasadzie nie zawiera uzasadnienia.

Jak stanowi przepis art. 45 § 2 KP sąd pracy może nie uwzględnić żądania pracownika uznania wypowiedzenia za bezskuteczne lub przywrócenia do pracy, jeżeli ustali, że uwzględnienie takiego żądania jest niemożliwe lub niecelowe; w takim przypadku sąd pracy orzeka o odszkodowaniu.

Sąd ustalił, że powódka pozostaje mocno skonfliktowana z dyrektorem strony pozwanej B. K., stąd w ocenie Sądu przywrócenie powódki do pracy byłoby niecelowe, albowiem występujący pomiędzy powódką a B. K. konflikt już tak eskalował, że prawidłowa współpraca pomiędzy nimi byłaby wyjątkowo utrudniona, a nawet mogłaby się odbić negatywnie na nauczanych przez nie obywateli. Dodatkowo nie ulega wątpliwości, że stanowisko pracy powódki zostało faktycznie zlikwidowane.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 47¹ KP odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 KP, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. W przypadku powódki okres wypowiedzenia wynosił trzy miesiące.

Sąd uznał, że powódce wypowiedziano stosunek pracy nie tylko nieprawidłowo, tzn. nie wskazując w sposób odpowiedni przyczyny wypowiedzenia, naruszając tym samym dyspozycję art. 30 §4 kp. Co więcej istnieje duże prawdopodobieństwo, że wyboru powódki do zwolnienia dokonano nie z uwagi na kryteria wskazane w odpowiedzi na pozew, ale z przyczyn nieobiektywnych, mianowicie z powodu osobistej niechęci do powódki dyrektora strony pozwanej B. K..

W konsekwencji powyższych rozważań, na podstawie powołanych przepisów, Sąd w pkt. I. wyroku zasądził na rzecz powódki od strony pozwanej tytułem odszkodowania wysokość trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia powódki

brutto, to jest kwotę 12 012, 24 zł, wraz z odsetkami liczonymi od dnia 09.12.2012 r., to jest od daty doręczenia stronie pozwanej pozwu, do dnia zapłaty. Zgodnie bowiem z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 06.03.2003 r. (III PZP 3/03, opubl. OSNP 2004/5/74, Biul.SN 2003/3/24, M.Prawn. 2003/7/291, Pr.Pracy 2004/1/35), „ustawowe odsetki od odszkodowania przysługującego pracownikowi z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia stają się wymagalne w dniu doręczenia pracodawcy odpisu pozwu zawierającego żądanie zapłaty tego odszkodowania.”

W pkt. II. wyroku Sąd oddalił dalej idące powództwo, albowiem w myśl przepisu art. 47 in principio KP pracownikowi, który podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy, przysługuje wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, nie więcej jednak niż za 2 miesiące, a gdy okres wypowiedzenia wynosił 3 miesiące – nie więcej niż za 1 miesiąc. W związku z tym, iż Sąd nie przywrócił powódki do pracy, powództwo w tym zakresie należało oddalić.

W pkt. III. wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 KPC, wyrażającym zasadę odpowiedzialności za koszty procesu strony przegrywającej, w zw. z 13 ust. 1 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 ze zm.), to jest nałożył na stronę pozwaną obowiązek uiszczenia opłaty stosunkowej od pozwu w wysokości 5% wartości przedmiotu sporu (12 012,24 zł), co daje po zaokrągleniu do pełnych złotych w górę kwotę 601 zł, od uiszczenia której powódka była zwolniona z mocy ustawy (art. 35 ust. 1 powołanej ustawy o kosztach) oraz w zw. z art. 97 w zw. z art. 85 ust. 1 powołanej ustawy o kosztach, to jest dwa razy po 20 zł tytułem przyznanych świadkom A. C. i J. D. /k.91/ zwrotów poniesionych kosztów podróży na rozprawę i kwoty 101,26 zł tytułem przyznanego świadkowi A. D. zwrotu poniesionego kosztu podróży na rozprawę i tytułem odszkodowania za utratę przez nią zarobku, co łącznie daje zasądzoną od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 742,26 zł.

Orzekając dalej o kosztach procesu w pkt. IV. wyroku Sąd zasądził na rzecz powódki od strony pozwanej kwotę 60 zł na podstawie art. 98 KPC w zw. z § 11 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2002.163.1349 ze zm.).

W pkt. V. wyroku Sąd nadał wyrokowi w części rygor natychmiastowej wykonalności na zasadzie art. 477² § 1 KPC.

Zważywszy na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie:

1. Odnotować w repertorium;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej;
3. Kalendarz 14 dni.